

РЕШЕНИЕ

№ 22491

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 04.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **395** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ във връзка с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/. Образувано е по жалба на Й. Л. А. срещу заповед № 8121К-4382/14.05.2025 г. на министъра на вътрешните работи.

Излагат се доводи, че заповедта е незаконосъобразно издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Оспорва се твърдението, че жалбоподателят е извършил дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 3 и т. 4 ЗМВР, съставомерни по чл. 203, ал. 1, т. 7, т. 8 и т. 13 ЗМВР, за които било предвидено дисциплинарно наказание „уволнение“. Твърди се, че Й. Л. А. не е предоставял срокове за пребиваване, които са по-дълги от 1 година, което означавало, че е извършвал действия в рамките на служебната си компетентност и оперативна самостоятелност, които не нарушават законовите изисквания за пребиваване на чужденци на територията на Република България. Акцентира, че заповедта е издадена при допуснатото нарушение на презумпцията за невинност, като получаването на наследваща му се облага било предмет на доказване в наказателното производство, което било висящо, и не било предмет на обсъждане в настоящото производство до наличието на влязла в сила присъда. Не било установено безспорно осъществяване на дисциплинарното наказание. Наказващият орган се позовал на сведения на лица, които не били преки очевидци на твърдените за извършени от жалбоподателя действия, на сведения, в които се излагали само слухове. Игнориран е фактът, че в сведения на служители се сочи липсата на връзка между жалбоподателя и лице М.-М. ел Х.. Не било изяснено дали корекциите са законосъобразно извършени, какъв е броят на коригираните преписки и техният процент спрямо общия брой на заявленията за пребиваване на чужденци,

постъпвали в разглеждания период и чий е почеркът на извършените корекции. Допълва се, че са установени 14 броя корекции, което се равнявало на броя на постъпили заявления за чужденци в рамките на около 10 минути в един работен ден, т.е. нанесените корекции били в рамките на статистическата грешка и били направени по технически причини. Безкритично било прието, че иззетите 7 листчета от автомобил марка „Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] в хода на досъдебното производство били на жалбоподателя. Не било ясно кой е съставителят ми, какви действия са предприети спрямо тези листчета, по какъв начин поредицата от цифри и букви, изписана върху тях, е свързана с незаконосъобразни действия на жалбоподателя. Неотносимо било към производството с какви финансови средства и имущество разполага жалбоподателят и съответства ли то на доходите му като служител на МВР. Нарушен бил принципът на процеса по чл. 7 АПК. Оспорва се твърдението, че жалбоподателят е извършил деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, като се сочат примери за изпълнение на професионалните му задължения в полза на службата и в защита на държавния интерес, както и, че е награждаван, вкл. и от ДАНС. Моли за отмяна на заповедта.

В писмена молба по настоящото дело се допълва, че държавният служител е уволнен именно заради нарушения на дисциплината, изведени на база подозрения за извършени престъпления, поради което не било доказано извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 203, ал. 1 ЗМВР. Заповедта била издадена в нарушение на материалния закон и целта му.

В открито съдебно заседание жалбоподателят Й. Л. А., редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли да бъде уважена, а заповедта – отменена по изложените в жалбата и в молбата от 26.01.2026 г. съображения. Претендира разноски по списък.

Ответникът - министър на вътрешните работи, редовно уведомен, не се явява. Чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Представени са писмени бележки. Претендира разноски по списък.

В писмените бележки ответникът сочи, че констатациите, обективирани в решение № 13136 от 17.12.2025 г., постановено по адм. дело № 10612/2025 г. по описа на Върховния административен съд, са задължителни за съда при новото разглеждане на делото. В този смисъл твърди, че заповедта е издадена в съответствие с чл. 210, ал. 1 ЗМВР, както и, че въпросът за наличието на съществени процесуални нарушения бил преклудирал. Оспорва се твърдението, че дисциплинарно наказващият орган се е позовал само на данните, събрани в досъдебното производство. Министърът на вътрешните работи бил обсъдил всички сведения, дадени от различни лица, съпоставил е фактите в отделните обяснения и е изложил мотиви защо е приел едни факти за установени, както и е посочил причините, поради които не е кредитирал други. Възможно било доказателствата, събрани по съответния ред в наказателното производство, да послужат за установяване на извършено дисциплинарно нарушение. Акцентира, че дисциплинарната отговорност на жалбоподателя не била ангажирана за извършено умишлено престъпление от общ характер. Извършените от А. деяния станали достояние на други органи на МВР, на съда, прокуратурата и следствените служби, на широката общественост, чрез публикации и репортажи в множество медии, където били отразени, разгледани и коментирани в негативен аспект. Потвърждавало се, че определянето на продължителността на срока на продължително пребиваване на чужденец в страната зависело изцяло от Й. А., в качеството му на началник отдел, и само той слагал резолюции за срока на пребиваване на технологичната карта, като било доказано, че корекцията се извършвала само след заплащане на съответните суми, които били предавани чрез посредници. Бил установен механизмът на деянията и кои лица са участвали в

него. Предмет на изясняване и разглеждане в дисциплинарното производство са действията на служителя, обект и на образуваното досъдебно производство, но в аспект наличие или липса на извършено дисциплинарно нарушение. Заявява, че от съда се следвало да бъдат преценени като доказателства всички преписки, за които се твърди, че лицето е получило суми, и именно поради това делото било върнато от ВАС за ново разглеждане. Подробно са описани всички случаи на нарушения на етичните правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. Служителят съзнателно бил предприел действия при осъществяване на служебни функции и задачи, които са извън очертаните му правомощия, с цел постигане на желания резултат, като на 20.01.2025 г. получил наследваща му се сума в размер на 5950 лева чрез неправомерно използване на служебното положение. Приема се, че лицето е злоупотребило с доверието на органа по назначаване – министъра на вътрешните работи и на директора на СДВР. Заповедта била издадена законосъобразно от компетентен орган, мотивирано, при липсата на процесуални нарушения, в съответствие с материалния закон и целта му. Моли да бъдат взети предвид доводите в писмените бележки, депозирани в производството по адм. дело № 6072/2025 г. по описа на АССГ, и в касационната жалба. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не представя заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 8121К-4382/14.05.2025 г. на министъра на вътрешните работи на основание чл. 204, т. 1, чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал. 2, т. 3 и т. 4, чл. 203, ал. 1, т. 7, т. 8 и т. 13, чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е наложено на Й. Л. А., началник на отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

1. С решение № 26127/01.08.2025 г. по адм. д. № 6072/2025 г. по описа на Административен съд София - град е отменена оспорената заповед.

С решение № 13136/17.12.2025 г. по адм. д. № 10612/2025 г. по описа на Върховния административен съд, Второ отделение, е отменено решението на Административен съд София - град и на основание чл. 222, ал. 2 АПК делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, като са дадени указания - при новото разглеждане на делото съдът да съобрази изложеното в мотивите на постановения съдебен акт, да обсъди всички събрани доказателства и въз основа на тяхната съвкупна преценка да се произнесе относно законосъобразността на обжалвания административен акт, като изложи мотиви в подкрепа на направените заключения. В решението на Върховния административен съд се сочи, че заповедта съответства на съдържанието по чл. 210, ал. 1 ЗМВР, както и, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото дисциплинарно разследващият орган не се е позовал само на материалите на досъдебното производство, а и е провел собствено разследване, в хода на което са събирани доказателства, изисквана е информация, дадени са множество сведения на други служители на МВР. Събраният доказателствен материал не бил обсъден в съвкупност и от страна на съдебния състав не били изложени съображения дали всички представени доказателства установяват поведение и деяния, извършени от служителя, които съставляват дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, а именно неспазване на служебните правомощия и неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и налице ли са основания за санкционирането на служителя А. с най - тежкото дисциплинарно наказание.

2. В Столична дирекция на вътрешните работи е постъпило писмо с рег. № 7855р-759/21.01.2025 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ /Д./ - МВР за това, че след проведени оперативно-издирвателни мероприятия на 20.01.2025 г. в 14:20 часа в [населено място], на [улица]срещу номер 55, служители на Д.-МВР са задържали трима служители на СДВР: комисар Й. Л. А. - началник на отдел „Миграция“ при СДВР, главен инспектор М. А. М. - началник на сектор „Законна миграция“ към отдел „Миграция“ при СДВР, и С. Д. А. - младши експерт в 02 група „Административно обслужване на чужденци“ на сектор „Законна миграция“ към отдел „Миграция“ при СДВР. Комисар А. бил задържан непосредствено след получаване на наследваща му се облага - парична сума за решаване на преписки и предоставяне на по-кратки срокове за пребиваване на чужденци в Република България. Образувано било досъдебно производство № 429/2024 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 18294/2024 г. по описа на СГП за престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 4, т. 1 във връзка с чл. 302, т. 2 във връзка с чл. 301, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК. По това досъдебно производство в процесуално качество на обвиняем Й. Л. А. е привлечен на 21.01.2025 г., 16.10.2025 г. и 04.02.2026 г., последните две са приети като доказателства в хода на настоящото съдебно производство.

Писмото е описано в предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина, като е посочено, че случаят е станал обществено достояние на неограничен кръг от граждани чрез множество публикации в различни медии за масово осведомяване – Б., Б. и други изброени, което довело до уронване престижа на СДВР и институцията МВР.

3. Със заповед № 8121К-421/23.01.2025 г., изм. със заповед № 8121К-2928/21.03.2025 г., и двете - на министъра на вътрешните работи, е образувано дисциплинарното производство срещу комисар Й. Л. А. - началник на отдел „Миграция“ при СДВР, по данни за извършено дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 3 от ЗМВР „неспазване на служебните правомощия“, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 8 ЗМВР „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „злоупотреба на власт или доверие“, и т. 4 от ЗМВР „неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР /нарушени са т. 15, т. 19, т. 20, т. 41б, т. 42, т. 45, т. 49, т. 50 и т. 51/. Посочено е, че данните за двете нарушения са съставомерни по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 8 „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „злоупотреба с власт и доверие“ и т. 13 от ЗМВР „деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата, за което е предвидено дисциплинарно наказание „уволнение“.

Определен е състав на дисциплинароизследващ орган: председател комисар Г. Н. - началник на 09 РУ-СДВР, и членове: главен инспектор Ю. Ц. - началник на сектор „Разследване“ /главен разследващ полицай/ към 09 РУ-СДВР, В. М., главен юрисконсулт в 02 сектор „Дисциплина, дисциплинарна практика и професионална подготовка“ на отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, и Р. Р. - старши експерт в 01 сектор „Човешки ресурси СДВР - Център“ на отдел „Човешки ресурси“ при СДВР.

Определен е двумесечен срок, считано от датата на издаване на заповедта, в който дисциплинароизследващият орган да изготви становище относно наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност на комисар А. – удължен до 23.05.2025 г.

С двете заповеди жалбоподателят е запознат лично, вписвайки имената си, отбелязвайки дата и час и собственоръчно поставяйки подписа си.

4. Връчена е покана на жалбоподателя с рег. № 513р-7954/23.01.2025 г., с която му е предоставена възможност след запознаване със заповедта за образуване на дисциплинарното производство да

даде писмени обяснения, адресирани до министъра на вътрешните работи.

Постъпили са писмени обяснения от Й. А. с рег. № 338400-1679/27.01.2025 г., адресирани до министъра на вътрешните работи, като върху тях е направено отбелязване „запознат“ на 13.05.2025 г. без отбелязване на имената и длъжността на лицето, което е вписало резолюцията.

Заявено е, че в нито един момент лицето не е получавало каквато и да е наследваща му се парични сума за решаване на преписки и предоставяне на по-кратки, срокове за пребиваване на чужденци в Република България или за други цели. Счита, че стриктно е изпълнил служебните си задължения, обективирани в длъжностната му характеристика, а изнесените в медиите публикации и статии, влияещи на доброто име на институцията са изцяло плод на клеветническа редакция и намеса и са извън негов контрол. Твърди че няма никакви доказателства относно реалното извършване на престъпления и дисциплинарни нарушения. Според него всички действия, приети за извършени и съставляващи нарушение на длъжното поведение съгласно т. 15, т. 19, т. 20, т. 30, т. 41б, т. 42, т. 44, т. 49, т. 50, т. 51 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, изпълвали фактическия състав на престъплението, за което му било повдигнато обвинение. Позовава се на презумпцията за невинност на обвиняемия. Дисциплинарно наказващият орган приемал за установени факти, извършването на определени действия, които действия осъществявали състав на престъпление по НК.

4. Установява се, че с постановления от 03.02.2025 г. и 14.03.2025 г. по пр. пр. № 18294/2024 г. прокурор при СГП е уведомил дисциплинарно разследващия орган, че досъдебно производство № 429/2024 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 18294/2024 г. по описа на СГП е образувано по реда на чл. 212, ал. 1 от НПК с постановление на СГП от 15.10.2024 г. за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 4, т. 1 във връзка с ал. 1 от НК, извършено през периода от неустановена дата през 2024 г. до 15.10.2024 г. в [населено място] и за престъпление по чл. 302, т. 2, пр. 5 във връзка с чл. 301, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК, като е разрешено на председателя и на членовете на дисциплинарно разследващия орган да се запознаят с всички материали от досъдебното производство /ДП/. С писмо с рег. № 338400-4874/17.03.2025 г. дисциплинарно разследващият орган е изискал и от наблюдаващия прокурор при СГП по пр. пр. №18294/2024 г. по описа на СГП още документи.

Изискани са и са получени съгласно приемо-предавателен протокол от 25.03.2025 г. заверени копия на материали по ДП № 429/2024 г. по описа на СО – СГП, пр. пр. № 18294/2024 г. СГП, относно следните лица: А. N. Е. с ЛНЧ [ЕГН], Н. М. с ЛНЧ [ЕГН], С. Н. GO K. с ЛНЧ [ЕГН], О. J. с ЛНЧ [ЕГН], С. А., [дата на раждане], К. S., [дата на раждане], А. В. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], G. E. с ЛНЧ [ЕГН], М. А. N R A. с ЛНЧ [ЕГН], М. F. I. M. E. WISH с ЛНЧ [ЕГН], Т. А., [дата на раждане], А. S., [дата на раждане], S. Z. с ЛНЧ [ЕГН] и А. S. с ЛНЧ [ЕГН]

5. Към преписката е приложено писмо с № 8121р-2007/27.01.2025 г. от ВПД директор дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ - МВР с информация в средствата за масово осведомяване относно случая – на хартиен носител и 1 брой CD.

6. Към преписката е приложено писмо с вх. № 513р-9583/29.01.2025 г. с кадрова справка № 513р-9271/28.01.2025 г. за професионалния стаж и заеманите длъжности, награди и наказания в МВР на комисар **А.**, заверено копие на длъжностна характеристика № 513р-96940/20.11.2018 г., ведно с протокол за запознаване, заверено копие на протоколи с № 5364р-23921/18.08.2016 г. и № 513р-107229/22.10.2024 г., видно от които служителят се запознава с Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР, удостоверение с № 513р-9149/28.01.2025 г., видно от което е преназначен на длъжност началник на отдел „Миграция“-СДВР. Видно от справката, по време на службата си комисар **А.** е награждаван девет пъти: с „Писмена похвала“ през 1996 г. през 2004 г., през 2005 г., през 2006 г., през 2012 г. и през 2016 г.; с „Обявяване на благодарност“ с

допълнителен платен отпуск в размер на 5 работни дни от министъра на вътрешните работи през 2011 г.; с „Обявяване на благодарност“ с парична награда в размер на 100 лева през 2020 г. от директор; с „Почетен знак“ на МВР III степен от министъра на вътрешните работи през 2022 г. По време на службата си на служителя са наложени и дисциплинарни наказания, които съгласно разпоредбите на чл. 213, ал. 1 от МЗВР са заличени, с изключение на „Порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца от директор на СДВР съгласно заповед № 513з-14256/23.12.2024 г.

Представени са заверено копие на заповед № 5364з-3557/16.12.2022 г. относно утвърждаване на Вътрешни правила за организацията и дейността на отдел „Законна миграция и българско гражданство“ - дирекция „Миграция“ - МВР и на Вътрешните правила относно дейността на служителите в отдел „Законна миграция и българско гражданство“ - дирекция „Миграция“ - МВР рег. № 5364р-28111/16.12.2022 г.; заповед № 513з-8658/08.05.2020 г., с която С. Д. А. - системен оператор е определена с право на достъп до Н. НРБЛД, И. „Справки“, Н-ШИС, АИС ЕРЧ и АИС А.; справка от журналите на ЕРЧ за период от 01.01.2023 г. до 01.04.2025 г.; информацията относно данните, които се въвеждат в АИС „Единен регистър на чужденци“.

7. Сведения по производството са снети от служители на МВР - от отдел „Миграция“ - СДВР, от дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР, от дирекция „Миграция“ - МВР, и трима граждани. Към материалите са приложени сведения от служителите на МВР: С. Д. А., М. А. М., Л. Х. Г., М. Г. Г., П. С. Д., М. А. Л., Д. М. Т., И. Б. А., А. С. И., А. Д. П., М. С. Г., Л. Й. И., Н. Детелинова С., А. К. А., Л. Г. Б., В. Т. Т. - всичките служители в отдел „Миграция“ - СДВР, както и сведения от служители на дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР - П. М. П., А. Р. Г., М. Й. К., Р. И. З., В. Й. М., Д. В. С., Н. Р. Т., М. Н. Н., Ц. Н. Д., Г. Л. Г. - служител на дирекция „Миграция“ - МВР. Снети са сведения от гражданите Б. Ц. Б., М. М. Ел-Х. и М. Ел-Х..

В някои от сведенията са изяснява процедурата по обработване на заявленията, въвеждането им в информационната система, промяната на срока на пребиваване и изписването върху технологичната карта, за съгласуването с ДАНС, за качването на срока в системата АИС ЕРЧ от Л. Г. и С. А.; обяснява се за лицето, наречено М., който бил „водач“ и осигурявал посреднически услуги на чуждите граждани в производствата по предоставяне на разрешения за продължително пребиваване, както и за неговото поведение в администрацията, но някои от тях заявяват, че не знаят дали съществува връзка между М. и А., за продължителността на пребиваването - максимум 1 година, като напр. в сведенията си лицето М. А. Л. сочи, че е виждал промяна на срок от по-дълъг на по-къс съобразно представени документи /напр. срок на валидност на национален паспорт/, от по-къс на по-дълъг /напр. представен нова медицинска застраховка/, в сведенията на Д. М. Т. и И. Б. А. се сочи, че са виждали преписки, на които има резолюция на срока с коректор, т.е. поправен срок на пребиваване, например върху коректора е изписано една година, но не знаят каква е била причината за корекцията, а А. допълва, че това не било честа практика, някои от лицата, дали сведения, заявяват, че не знаят какво се случва с преписките, по които заявителите не са били удовлетворени от срока и са вдигнали скандали „на гише“, и дали точно по тях е коригиран срокът; в сведенията на А. С. И. е посочено, че тези корекции би трябвало да ги е правил началникът, друг не би направил такова нещо, тъй като само той имал право да даде срок на пребиваване, да слага резолюции за срок; в сведението на А. Д. П., която разказва и за сина на М. – М., за случаи на скандали на граждани, при които не бил присъствал М.; сведения на В. Т. Т., която заявява, че в администрацията има билетна система и всеки се обслужва според номера на таблото и изтегляния, като привилегировани нямало; от сведенията на А. Р. Г., който сочи факта за предаване на лист с номера на преписки от лицето Б. Б. на Й. А., като в сведенията на М. Й. К. се сочи, че са иззети бележки, съответстващи на начина на завеждане на преписки в отдел „Миграция“ на СДВР; в сведение на Н. Р. Т. се сочи, че са засечени срещи между Б. Б. и Й.

А., по време на които двамата провеждали разговори и разменяли вещи, първоначално неустановени; в сведенията на М. М. Ел-Х. си сочи, че фирмата му се занимава със застраховки, като получава таксите на ръка, понякога помага на гражданите при подаването на заявления до „Миграция“ и при допълнителни документи, познавал Б. от около година чрез общи познати, играели карти, пушели наргиле, не познавал **Й. А.**, освен че бил началник на отдел „Миграция“; от лицата М. Н. и Ц. Д. било заявено, че след разговор със С. А. тя разказала, че вадила преписки от архива, върху които впоследствие виждала направени корекции, или се изисквало по-бързо да придвижи други преписки, като същата била заявила, че е получила подарък часовник за К. от началника на отдела.

Изискани са сведения на следните лица:

- с входящ номер от 07.02.2025 г. от С. Д. А. - младши експерт IV ранг в 02 група АОЧ към отдел „Миграция“ – СДВР, длъжност системен оператор. Споделя, че се е случвало, след като е получила решената преписка с определения от началника на отдела **Й. А.** срок за пребиваване на кандидатстващия чужд гражданин и след като е въвела данните в системата, да я извика **А.**, да направи корекция на срока и да ѝ нареди да промени в системата ЕРЧ въведения първоначално срок за пребиваване, съгласно направената корекция. Няма спомен да е променяла по-дълъг срок в по-къс срок, винаги е било от по-къс срок да стане по-дълъг срок на пребиваване. Не ѝ е известно да има законова разпоредба, която да урежда, след като веднъж е определен срок за пребиваване да може да се коригира впоследствие и да бъде предоставян по-дълъг срок за пребиваване. Такива промени е правила ежеседмично по нареждане на **А.**, след като той си променял резолюцията. Промяната на резолюцията **А.** правел по следния начин: обаждал ѝ се по служебния телефон или по мобилния, питал за конкретна преписка, искал да му каже какъв е срокът, който е поставил, след като му го казвала, я карал да му занесе преписката, като той в повечето случаи с коректор заличавал поставената от него резолюция и отгоре пишел нова резолюция с новия срок, който винаги бил по-дълъг от предишния, който заличавал, не променял датата, променял само срока. Освен **А.** не било имало други колеги и ръководители, които да са искали да им носи преписки, само той, като след поправката на срока, преписката я давала на колежка, която я описва в дневник и се давала за корекция на срока в системата. Направените корекции на резолюцията се виждали от служителите, които приемали чужденеца на гише с платена такса, за да си получи документа, тъй като те проверявали дали има съответствие между документа и резолюцията. Направените корекции на срока, освен, че се въвеждат в ЕРЧ, ги вписвали и в заявлението, където след като вече имало въведен първоначален срок, го коригирали с химикал съгласно коригираната резолюция на **А.** на технологичната карта. Имало е случаи, когато по нареждане на **А.** по телефона е трябвало С. А. да коригира срока, като в тези случаи е удебелявала новия срок, не е минавала с коректор. Но това е било само и единствено по негово нареждане. Имало е случаи, когато колежки са ѝ казвали, че на гише се явява чужд гражданин да плати такса и да получи разрешението си за пребиваване и като разбере, че определеният срок не е какъвто той иска, вдигал скандал и казвал, че ще се обади на някой и е излизал от салона за граждани. След това е получавала обаждане от **Й. А.** да извади преписка, която е точно на това лице и да му каже какъв е срокът, след което е искал да му я занесе, като при занасянето той е коригирал срока в по-дълъг. От 2022 г. **Й. А.** карал само нея да му качва преписки за корекция на срока на пребиваване, преди нея го е правила Л. Г..

- с входящ номер от 10.02.2025 г. от М. А. М. - началник на сектор „Законна миграция“ в отдел „Миграция“ – СДВР. Споделя, че в случаите, в които комисар **А.** се е обаждал на М. да му носи преписка, която вече е решена от него, е виждал пред него комисар **А.** да забелва определения от него срок за пребиваване с коректор и да поставя нов срок. Не знае какви са били мотивите му за

промяна на срока на пребиваване. Не може да бъде конкретен на кои преписки е поправян срокът за пребиваване и на какво основание, не се е старал и да запомня дали първоначалният срок е бил по-голям или по-малък, но логично предполага, че първоначално е бил определен по-кратък срок на пребиваване, който комисар **А.** е поправял на по-дълъг. Такива корекции от страна на комисар **А.** на сроковете на пребиваване, след като вече ги е решил, не знае колко често е правил, него не го е карал много често да му носи такива преписки. Случвало се е, но не често. Откакто бил секторен не помни да му е носил преписка за корекция на срока на пребиваване. Обикновено е звънял да го пита за казуси - какво е конкретното основание, за което се иска пребиваване и какви документи се изискват, до него не се е допитвал по отношение срока на пребиваване. Преписките с коригирани срокове от началника на отдела отивали обратно при системните оператори С. А. и Л. Г., за да поправят срока в системата. Пред него двете служители, които въвеждат коригирания срок в АИС ЕРЧ, са правили коментар защо се налага да поправят срока и защо **А.** не определя направо срок от 1 година, но им е казвал, че трябва да се обърнат към началник отдел комисар **Й. А.**, който е направил корекция и той го е решил. Знае от служителките на гише, че се е случвало понякога чужди граждани да идват да си платят таксата и разбирайки, че разрешеният срок е кратък, вдигат скандал, като после разбирал, че след възникналия скандал на чуждия гражданин му е определен по-дълъг срок, т.е. преписката е била изисквана от началник отдела комисар **А.** и срокът е бил коригиран.

- с входящ номер от 24.02.2025 г. Н. Детелинова С. от отдел „Миграция“ – СДВР на длъжност системен оператор в група 02 АОЧ - сектор „Законна миграция“, която посочва, че в системата АИС ЕРЧ решенията за срока се качват от колегите й Л. Г. и С. А.. Знае от тях, че понякога се е налагало да трият решението и да въвеждат наново данните, когато е имало корекция на срока. Имало е случаи, поне два-три пъти месечно С. А., да отива при нея и да иска да й намери преписка, на която й казва входящия номер и която е вече с определен срок. Намира я и тя я взима. После някъде я носи, след което я връща и Н. С. вижда, че на технологичната карта има направена поправка с химикал на посочения разрешен срок за пребиваване. Според С. тези поправки може да ги направи само началникът на отдела, друг не би го направил.

- с входящ номер от 24.02.2025 г. А. К. А. от отдел „Миграция“ - СДВР - длъжност системен оператор в група 02 АОЧ - сектор „Законна миграция“, посочва, че когато едно заявление вече е било на доклад при началника на отдел „Миграция“ и има поставена от него резолюция на технологичната карта за даване на разрешение за продължително пребиваване на чужденеца, то идва цялата преписка при нея, за да изчисли от кога тече срокът и да го въведе в системата АИС ЕРЧ, за да се генерира автоматично решението. Резолюцията на началника на отдела, с която определя срока, била ръкописна и в цифри и това, което е изписано, била самата продължителност на пребиваването, което е разрешил, например „1 година“. Случвало се е през нея да минават преписки, на които на технологичната карта да има корекция на резолюцията по отношение на определения срок. Това можело да се дължи на факта, че не е видян някой от документите, или представяне на нова медицинска застраховка.

- с входящ номер от 24.02.2025 г. Л. Г. Б. от отдел „Миграция“ - СДВР на длъжност системен оператор в група 02 АОЧ - сектор „Законна миграция“, посочва, че се е случвало, като дойде гражданин на гише да разбере дали има решение, да отиде да вземе преписката, за да сравни данните в системата с тези на хартия и да види, че има корекции на срока на разрешеното пребиваване на технологични карти, като корекцията е направена с коректор. Написаният срок върху коректора обаче винаги е съответствал на това, което било въведено в системата като срок. Знаел, че резолюцията с поставения срок на пребиваване, който се разрешава, е на комисар **Й. А.** Корекциите не знае кой ги е правил.

- с рег. № 3384р-9169/26.02.2025 г. П. М. П. - инспектор в дирекция „Вътрешна сигурност“ — МВР посочва, че във връзка с възникнала служебна необходимост бил запознат със служебни материали и постъпила през месец март 2024 г. в дирекцията информация за лице с имена М. Ел Х., известен като „М.“, и неговия син М. М. Ел Х., които били български граждани. В процеса на работа по случая в установено, че ежедневно **Й. А.** в хода на провежданите оперативки поставя задачи, свързани с отработени заявления като приоритетно и своевременно се дава превес на заявления и документи постъпили от фирмата на М.. Освен това се установява, че С. А. се явявала лично при **А.** и придвижвала документи, които са от спешен порядък, както и такива, които са извадени от архив за корекция на срока на пребиваване. В хода на провежданите оперативно-издирвателни мероприятия е установено, че **А.** в рамките на своите правомощия като началник на отдел „Миграция“- СДВР можел да разрешава продължително пребиваване в страната ни на чужди граждани, подали заявления и приложили документи, необходими по ЗЧРБ, и се произнасял с различни решения при идентични случаи. На някои от кандидатите **А.** разрешавал срок за пребиваване по-кратък от допустимия максимален срок по ЗЧРБ от една година, въпреки че кандидатстващите чужди граждани отговаряли на изискванията да им бъде разрешен срок от една година. В хода на работата по случая постъпили данни, че целта е след такова решение на **А.** въпросният чужд гражданин да бъде насочен съвсем целенасочено към офиса на М. Ел Х. /М./, който се намира в непосредствена близост до сградата на дирекция „Миграция“ на МВР. В същата сграда се намирал и ръководеният от **А.** отдел „Миграция“ - СДВР. М. от своя страна след искана парична сума от чуждия гражданин обяснявал, че поема ангажимент и заявявал, че ще свърши работа и гражданинът ще получи разрешение за по-дълъг срок на пребиваване. Обикновено сумите, които им искали са от порядъка на 500-600 евро, понякога уговаряли и по-малки суми между 500 до 1 000 лева. Когато бъдела уговорена сумата, която чужденецът ще трябва да плати и след като бъде платена от чужденеца в офиса на М., данните за заявлението се изпращали на комисар **А.** и след като заявлението се депозирало на гише, се обработвало при подобри условия и се разрешавал по-дълъг срок на пребиваване. Обикновено данните за заявлението се изпращали на комисар **А.** чрез мобилни приложения като У. Ап и други от този вид и му се казвал номерът на административната преписка, по която А. е разрешил по-краткия срок за пребиваване. След това А. променял срока на своята резолюция с коректор и давал указания на служител в група „Административно обслужване на чужденци“ в отдела му - С. Д. А. да направи промяна в Единен регистър на чужденците и да промени въведения в системата по-кратък срок в срок до една година. Заявява, че са установени срещи с племенника на **А.** – Б. Ц. Б., преди които той провеждал и срещи с М., както и, че синът на М. е давал пари на Б., който след като си оставял 15 процента, давал остатъка на вуйчо си. Разказва за действията по задържането на лицата на 20.01.2025 г., при които у **А.** била открита сума в размер на 5 950 лева.

- с входящ номер от 11.03.2025 г. от Г. Л. Г., от месец май 2024 г. на длъжност полицейски инспектор отдел „Законна миграция и българско гражданство“ в Дирекция „Миграция“ – МВР, началник на сектор „Законна миграция“ в отдел „Миграция“-СДВР. След като спечелила конкурса и станала началник на сектора, **А.** на всяка оперативка ѝ обяснявал, че е само изпълнител и да не си мисли, че е някакъв началник. Не ѝ давал да резолира материали за М. М., тъй като тя била само изпълнител. Като началник на сектор „Законна миграция“ тя отговаряла за служителите на гишетата, но на практика не отговаряла за тях, тъй като М. изцяло я бил лишил от тази възможност и със знанието, съгласието и указанията на **А.** **А.** ги извикал един ден с М. и казал, че за гишетата решения взимат М. и М. Л. и едва ако те липсват, можело тя и С. П. да се намесят. До Г. достигнали слухове, че М. М. е „касичката“ на комисар **Й. А.** Конкретно не е била свидетел на никакви действия и тези слухове били от граждани на гишетата и служители. Според тези

слуховете М. обикалял улиците около дирекцията, където се срещал с чужденци и ако го видели колеги, той се обръщал да се прикрие. Направило й впечатление, че по преписки, по които идва за пръв път да кандидатства гражданинът, му се дава срок една година, дори за такива, които идват по брак, им се дава една година. Тогава си мислела, че има нещо във връзка с тези срокове, но не е била свидетел на конкретни срещи между М. и водачи и на техни договорки, както и на срещи на **А.** с такива водачи. Случвало се е гражданин да се обади на служебния телефон и да търси М. М. и да иска да му се разгледа за един ден разрешението, както било предишния път. Обяснявала, че няма как да се разреши за един ден и той е настоявал да говори с М., като заявил, че иска да се види с М., който щял да му разреши проблема. Допълва, че ако липсва документ, тя го е отразила в технологичната карта, като щом тя го била написала, значи го нямало наистина в преписката и нямала съмнения, че е добавен при **А.** Твърди, че между колегите се коментира как **А.** разрешава пребиваване за 6 месеца на чужденци, след което те отивали при М. и се давал срок от 1 година от **А.** Според слуховете промяната била срещу суми от 300 до 900 лева, но не била виждала промените лично, тъй като била държана в изолация и трябвало да се обади, за да бъде приета от **А.**

- в сведение с входящ номер от 12.03.2025 г. Б. Ц. Б. посочва, че е племенник на **Й. А.** На 20.01.2025 г. около 13:00-14:00 бил задържан заедно с вуйчо му **Й. А.** на [улица]в [населено място] от А. С. и неговите служители от дирекция „Вътрешна сигурност“ на МВР. Бил с автомобил „Ф. П.“, собственост на майка му, като полицейските служители му препречили пътя с техния автомобил и така ги задържали. В продължение на два часа чакали на място идването на следователи извън колата. Междувременно се появили медии и журналисти. Когато дошли следователите, които извършили обиск на него и претърсване на автомобила, намерили пари, които са му лични и служебни от бензиностанцията, намерили бележки, взели му и телефоните, а не му дали копия от протоколите. Тогава бил с вуйчо му, за да му предаде пари, които той му бил дал назаем, декември месец си купил къща и му трябвали пари за ремонт, както и да му даде уред такаламит, който е за грес и затова отишъл с колата да му го закара. Служителите на МВР, които ги задържали, споменавали някакви имена на хора, които не познава. Тогава един от служителите казал, че са задържани с вуйчо му за подкуп, разяснил му правата и тогава казал, че иска защитник. Служителите на МВР му показвали някакви снимки на хора, които не познавал. Разбрал, че са подслушвали телефона му. Бил претърсен адресът му в[жк]в [населено място], от където иззели телефони. После в дома на неговия баща в [населено място] било направено претърсване от следователи, при което са били иззети пари, които са на негов приятел и спестяванията на децата му. Било му повдигнато обвинение за участие в организирана престъпна група с лидер **Й. А.** и след задържането му за срок до 72 часа, съдът му определил мярка за неотклонение „гаранция“ в размер на 10 000 лева. Към момента все още бил обвиняем по образуваното следствено дело, неговият вуйчо също бил обвиняем по това дело, имало още двама обвиняеми. Познава единия от другите двама обвиняеми, казвал се М. и се знаели с него покрай застраховки, които правят заедно. Имал офис на [улица]в близост до Миграция. С него се познавали от около година, запознал ги един негов приятел, с който не поддържали връзка, изчезнал някъде. В съдът разбрал за другите двама обвиняеми, че правят някакви консултации и застраховки. Сега се, че един от полицаите от вътрешна сигурност, който се представил, но не помни имената му, го попитал за лица с имена М. и А.. Такива хора твърдял, че не познава и не знае какви са;

- в сведение с входящ номер от 13.03.2025 г. М. Ел-Х. посочва, че от 44 години живее и работи в Република България, като от 2004 г. е български гражданин. Бил собственик и управител е на фирма „Ханан-73“ ЕООД, чиито предмет на дейност е сключване на застраховки и помагане на

чужденци при оформяне и подаване на документи на гишетата на „Миграция“, които се намират в сградата на „Миграция“ на партерен етаж в [населено място] на [улица]. О. на фирмата му се намирал срещу сградата на „Миграция“ на [улица]. Ежедневно посещавал сградата на „Миграция“ във връзка с дейността на фирмата му. Служителките на гишетата го познавали, понеже от дълги години, почти 25 години, осъществявал тази дейност. Повечето чужди граждани не владеели български език и имали нужда от помощ и превод. За толкова години на някои от тях бил научил малките имена, но много от служителите се сменили и не можел да посочи конкретни. Служителите в „Миграция“ го знаели като М.. В офиса му идвали граждани от цял свят - европейци, африканци, от арабски страни. Всеки, който идвал и искал да бъде обслужен, му обръщали необходимото внимание. Синът му М. също работил в офиса, който също имал своя фирма, със същия предмет на дейност като неговата. Имал отделен офис срещу неговия, намирал се на [улица]. Понякога идвал да му помага, когато идвали много хора при него. Таксите за неговата дейност във фирмата ми се заплащали в брой. Б. Б. е виждал само веднъж, но вече не помнел какъв бил поводът за срещата. Към другия обвиняем **Й. А.** нямал никакво отношение, въобще не го знаел, не бил го виждал и не се е срещал с него. Разбрал на делото, по което е обвиняем, че **Й. А.** е шеф в „Миграция“, но не е имал с него никакви контакти. В залата при гледане на мярката за неотклонение разбрал, че Б. Б. и **Й. А.** са роднини.

8. Предвид събраните доказателства е изготвена обобщена справка № 3384р-17314/15.04.2025 г., върху която е поставена резолюция „запознат“, но не са вписани имената и длъжността на лицето, което е поставило резолюцията.

Дисциплинарно разследващият орган е установил следната фактическа обстановка:

На 20.01.2025 г. в 14:20 ч. в [населено място], на [улица]срещу номер 55, от служители на Д.-МВР е задържан комисар **Й. Л. А.** - началник на отдел „Миграция“ при СДВР, непосредствено след получаване на наследваща му се облага - сума в размер на 5 950 /пет хиляди деветстотин и петдесет/ лева за решаване на преписки и предоставяне на възможния максимален срок за пребиваване на чужденци в Република България по реда на Закона за чужденците в Република България. Задържането било в хода на проведена полицейска операция в рамките на ДП № 429/2024 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 18294/2024 г. по описа на СГП за престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 4, т. 1 във връзка с чл. 302, т. 2 във връзка с чл. 301, ал. 1 във връзка с чл. 26, ал.1 от НК, образувано по повод постъпила в Софийска градска прокуратура от дирекция „Вътрешна сигурност“ - МВР преписка с вх. № 7-377/2024 г. по описа на Р. на отдел 05 „Специализиран“ при СГП, в която били описани извършени комплекс от оперативно-издирвателни мероприятия, от които са събрани данни за осъществявана престъпна дейност през периода от 17.06.2024 г. до датата на изготвяне на справка на територията на [населено място] от лице, което е служител на СДВР, заемащ ръководна длъжност - началник на отдел. При проведена на 20.01.2025 г. полицейска операция в ранния следобед в близост до сградата на дирекция „Миграция“ - МВР е установено, че е проведена кратка среща между лицата М. М. Ел Х. и Б. Б. /племенник на **Й. А.**/ в автомобила на Б. марка „Ф.“, модел „П.“ с рег. № ОВ 4685 ВХ, сив на цвят, комби. От проведените оперативно-технически мероприятия се установило, че при срещата била предадена сумата от 7 000 /седем хиляди/ лева. Непосредствено след това се е провела среща между Б. Б. и **Й. А.** в същия автомобил марка „Ф.“, модел „П.“ рег. [рег.номер на МПС] , при която е била обменена информация за депозираните заявления и отработени такива и предадена сума, като Б. при предаването приспада за себе си 15 /петнадесет/ %, а именно 1 050 лева, които били намерени в него при задържането му, а останалата сума в размер на 5 950 лева Б. предава на **А.** и тя била намерена в него при задържането му. Посочената сума **А.** е приел за лична облага за това, че е дал по-дълъг /максималния възможен по реда на ЗЧРБ/ период от 1

година на пребиваване на съответен чужд гражданин, който си е платил за това да има разрешен възможния по-дълъг срок. В автомобила на Б. при претърсването са намерени листчета с ръкописен текст, които са иззети по реда на НПК и е съставен протокол. По цитираното ДП в процесуално качество на обвиняем на 21.01.2025 г. е привлечен **Й. Л. А.** за това, че през периода от неустановена точна дата през 2024 г. до 20.01.2025 г. в [населено място] в качеството си на длъжностно лице - държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР - началник на отдел „Миграция“ - СДВР, ръковолил организирана престъпна група по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК - структурирано трайно сдружение на три или повече лица, създадено с цел да се вършат съгласувано в страната престъпления по чл. 282 и по чл. 301 и по чл. 302, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ повече от три години с участници Б. Ц. Б., М. Ел Х. и М. М. Ел Х., като групата е създадена с користна цел и в нея участва длъжностно лице - престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 4, т. 1 във връзка с ал. 1 от НК, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода“ от пет до петнадесет години.

Посочено е, че комисар **А.** рамките на своите правомощия като началник на отдел „Миграция“ - СДВР можел да разрешава продължително пребиваване в страната ни на чужди граждани, подали заявления и приложили документи, необходими по ЗЧРБ и се произнасял с различни решения при идентични случаи. На някои от кандидатите **А.** разрешавал срок за пребиваване по-кратък от допустимия максимален срок по ЗЧРБ от една година, въпреки че кандидатстващите чужди граждани отговаряли на изискванията да им бъде разрешен срок от една година, **Й. А.** им разрешавал шест месеца. Целта била след такова решение на **А.** въпросният чужд гражданин, на който е даден кратък срок, да бъде насочен съвсем неслучайно към офиса на М. Ел Х. /М./, който се намирал съвсем близо до сградата на дирекция „Миграция“ на МВР, която сграда се намира и ръководеният от **А.** отдел „Миграция“ - СДВР. М. след искана парична сума от чуждия гражданин обяснявал, че поема ангажимент, като му обещавал, че ще получи разрешение за по-дълъг срок на пребиваване и го получавал впоследствие. Сумите, които **А.** е искал за себе си, били различни на човек в зависимост от основанията - дали са студенти, дали са член семейство и други. Когато бъде уговорена сумата, която чужденецът ще трябва да плати и след като бъде платена в офиса на М., данните за заявлението се изпращали на комисар **А.** чрез посредник - неговия племенник Б. Б., чрез мобилни приложения и след като заявлението се депозирило на гише, се разрешавал максималният срок на пребиваване. В други случаи му се изпращал номер на заявление, по което **А.** е разрешил по-краткия срок за пребиваване от шест месеца. След това **А.** променял срока на своята резолюция с коректор и давал указания на служителката в група „Административно обслужване на чужденци“ в отдела му - С. Д. А. да направи промяна в Единен регистър на чужденците и да промени въведения в системата по-кратък срок в срок до една година. Служителката С. А. имала достъп до системата ЕРЧ и обективно имала възможност да променя срока на вече издаденото от **А.** разрешение от шест месеца на една година. За **А.** е установено, че е изпълнявала всичко, което **А.** й нареди, дори да е свързано с нарушаване на правила и на нейните служебни задължения. По повечето преписки, по които от **А.** е поискана услуга от М. и от сина му чрез посредника Б. Б., той възлагал на нея работата.

Обсъдени са дадените сведения, вкл. и в ДП, като е направен извод: определянето на продължителността на срока на продължително пребиваване на чужденец в страната ни зависело изцяло от **Й. А.** Само началника на отдела **А.** слагал резолюции за срока на пребиваване на технологичната карта. Служителите на отдела заявяват, че познават лице с имена М. Ел Х., който всички наричали М.. Освен това твърдят, че М. е имал чести, дори ежедневни служебни отношения с отдел „Миграция“, като го определят като т.нар. водач, превеждал на чужденци и им съдействал при подаване на заявления на гише. Служителите в сектор „Законна миграция“ при

отдел „Миграция“ - СДВР заявяват, че са виждали преписки, в които срокът е бил поправен. Само **А.** е правел корекция на срока на разрешение на пребиваване на технологичната карта, друг не би направил такова нещо, тъй като само началникът на отдела имал право да даде срок.

Дисциплинарно разследващият орган е описал подробно дадените обяснения от М. М. Ел Х. в ДП, които се различавали от тези в образуваното дисциплинарно производство, като съдът установи, че видно от протокола за разпит на обвиняем, не се сочат каквито и да е било данни за лицето **А.**, а се конкретизира от лицето, че никога не го виждал. Видно от протокола от разпит, проведен с М. Ел Х., последният не е наясно с кое лице контактува от отдел „Миграция“ Б. и по какъв начин, съответно – каква е връзката, единствено знаел, че Й., без посочване на фамилия, като шеф издава разрешения за пребиваване.

Дисциплинарно разследващият орган не кредитира сведенията на Б. с мотив, че същият бил роднина на **А.**

Мотив да не се кредитират дадените сведения се прави и въз основа на водената комуникация в мобилни приложения между Б. Б. /В./, М. М. Ел Х. /Н./ и Й. А. /Дз/.

Посочено е в обобщената справка, че при задържането на лицето са открити 7 броя листчета. Към преписката съдът установи, че е приложен протокол за оглед на веществени доказателства от 23.01.2025 г., като видно от листчетата има изписани цифри.

Посочено е, че върху едно от листчетата бил посочен номер 044, който съответствал на преписка от отдел „Миграция“ – СДВР на лицето Г. Е. с ЛНЧ [ЕГН], като съдът установи, че видно от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено разрешение за продължително пребиваване без корекция в срока, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта.

В качеството свидетел в ДП бил разпитан А. Н. Е. с ЛНЧ [ЕГН], който разказва за издадено разрешение за по-кратък срок, за срещата му с М., за дадената сума 400 лева, за полученото разрешение със срок от 12 месеца. Установена е корекция на срока на пребиваване в технологичната карта – поставена била резолюция ръкописно за срок от 1 година, без промяна в датата 02.12.2024 г. В издаденото решение нямало корекция. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на уверение от университет.

По отношение на лицето Н. М. с ЛНЧ [ЕГН], е установена корекция на срока на пребиваване в технологичната карта – поставена била резолюция ръкописно за срок от 1 година, без промяна в датата 20.11.2024 г. В издаденото решение имало промяна на датата на определения срок с химикал. По отношение на това лице били издадени застрахователни полици от фирмата на М..

По отношение на лицето С. Н. ГО К. с ЛНЧ [ЕГН], е установена корекция на срока на пребиваване в технологичната карта – поставена била резолюция ръкописно за срок от 1 година, без промяна в датата 18.07.2024 г. В издаденото решение нямало корекция.

По отношение на лицето О. J. с ЛНЧ [ЕГН], е установена корекция на срока на пребиваване в технологичната карта – поставена била резолюция ръкописно за срок от 1 година, без промяна в датата 03.10.2024 г. В издаденото решение нямало корекция. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на удостоверение за раждане.

По отношение на лицето С. А., [дата на раждане] , е установена корекция на срока на пребиваване в технологичната карта – за да е видима датата 22.01.2025 г. В издаденото решение имало промяна на датата на определения срок.

По отношение на лицето К. S., [дата на раждане] , е установена корекция на срока на пребиваване в технологичната карта – поставена била резолюция ръкописно за срок от 1 година, без промяна в датата 01.10.2024 г. В издаденото решение имало промяна на датата на определения срок с химикал.

По отношение на лицето А. В. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], е установена корекция на срока на пребиваване в технологичната карта – поставена била резолюция ръкописно за срок от 1 година, без промяна в датата 11.03.2024 г. В издаденото решение имало промяна на датата на определения срок с химикал. По отношение на това лице били издадени застрахователни полици от фирмата на М. и била извършена корекция на данни в ЕРЧ, но не е ясно от справката в какво се изразява тази корекция.

От намерените в автомобила на Б. листчета се установява, че в отдел „Миграция“ – СДВР, има преписки за лицата, както следва:

- 047 - М. А. N R A. с ЛНЧ [ЕГН], като съдът установи, че видно от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено решение за продължително пребиваване без корекция в срока, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на медицинска застраховка;

- 100092 - М. Ф. I. M. E. WISH с ЛНЧ [ЕГН], като съдът установи, че видно от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено решение за продължително пребиваване без корекция в срока, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на сертификат от Б., декларация от наемодател, бордеро;

- 005 - Т. А., [дата на раждане], по отношение на което била издадена застрахователна полица от фирмата на М., като съдът установи, че видно от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено решение за продължително пребиваване без корекция в срока, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на свидетелство за съдимост;

- 006 - А. S., [дата на раждане], по отношение на което била издадена застрахователна полица от фирмата на М., като съдът установи, че видно от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено решение за продължително пребиваване без корекция в срока, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на свидетелство за съдимост;

- 022 S. Z. с ЛНЧ [ЕГН], като съдът установи, че видно от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено решение за продължително пребиваване без корекция в срока, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на декларация за жилище, уверение от ВУЗ.

- 039 А. S. с ЛНЧ [ЕГН], като съдът установи, че от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено решение за продължително пребиваване без корекция в срока /за 6 месеца до 15.07.2025 г./, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта. Приложено е към преписката заявление за преразглеждане поради прилагане на декларация за адрес.

Следва да бъде отбелязано, че за последните две преписки с обобщената справка липсват данни относно извършването на корекции и какви са установените факти относно тях от дисциплинарно разследващия орган.

След проведеното разследване е обосновано, че е извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от страна на комисар **Й. А.** - началник на отдел „Миграция“ - СДВР по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 3 от ЗМВР „неспазване на служебните правомощия“ - злоупотребил с

правомощията си на началник отдел „Миграция” при Столична дирекция на вътрешните работи и се е възползвал от служебното си положение на ръководител в качеството му на началник на отдел „Миграция“ - СДВР, разполагащ с правомощия по реда на ЗЧРБ, съгласно заповед № 513з-2396/24.03.2021 г. на директора на СДВР да разглежда и решава заявления за разрешаване на продължително пребиваване на чужди граждани в Република България, като е давал решения за възможния максимален срок, който е 1 година по реда на Закона за чужденците в Република България и при упражняване на тези правомощия е извършил акт на корупционна проява, като е получил парична сума в размер на 5 950 лева, като е разчитал, че това корупционно поведение няма да бъде разкрито и да му бъде наложена санкция, с което е извършил нарушение на служебната дисциплина, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 8 ЗМВР „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „злоупотреба с власт и доверие“, за което е предвидено дисциплинарно наказание „уволнение“

С това деяние комисар А. не е спазил и етичните правила за поведение, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, като са нарушени както следва:

т. 15 - „Държавният служител съобразява законността на действията, които възнамерява да предприеме“ - в качеството си на длъжностно лице държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР началник на отдел „Миграция“ към толична дирекция на вътрешните работи, като е получил от гражданина Б. Б. дар - парична сума в размер на 5 950 лева, която не му се следва, за да извърши действие по служба - да даде разрешение по реда на ЗЧРБ за престой от една година на чужди граждани, подали заявления за продължително пребиваване в Република България, е показал користна цел и е осъществил признаците на престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 4, т. 1 във връзка с ал. 1 от НК, като по този начин не е съобразил законността на действията, които е възнамерявал да предприеме и които е предприел;

т. 19 - „Държавният служител пази доброто име на институцията, която представлява“ - корупционното поведение на комисар **Й. А.** е станало достояние на служители на МВР, магистрати, както и на неограничен брой граждани, тъй като е било отразено в многобройни средства за масова информация с посочване на неговото име, месторабота и деяние; по този начин същият не е опазил доброто име на институцията МВР, която представлява;

т. 20 - „Държавният служител насърчава хората да спазват закона, като дава личен пример с поведението си“ - като е осъществил признаците на престъплението чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 4, т. 1 във връзка с ал.1 от НК, за което е привлечен като обвиняем по ДП № 429/2024 г. по описа на СО-СГП, пр. пр. № 18294/2024 г. по описа на СГП и деянието му е станало достояние на неограничен кръг граждани, комисар **Й. А.** не е дал личен пример с поведението си на държавен служител по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, като вместо да изпълнява закона той го е нарушил; по този начин той не е насърчил гражданите да спазват закона, тъй като е създал впечатление у тях, че след като един служител на МВР може да нарушава законите, е допустимо и те да го нарушават;

т. 41б - „Държавният служител е обективен и независим, като не допуска да бъде повлиян както от свои лични интереси, така и от интересите на трети лица“ - като ръководител на отдел „Миграция“ към СДВР комисар **Й. А.** е допуснал да бъде повлиян от свои лични интереси за облагодетелстване, както и от интересите на трети лица - гражданите М. Ел Х., М. М. Ел Х. и Б. Б., да получат парични суми от чужди граждани, които кандидатстват за получаване на разрешение за продължително пребиваване на територията на Република България и желаят да им бъде разрешен предвиденият максимален срок от 1 година за пребиваване;

т. 42 - „Държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното положение с цел лично облагодетелстване или с други користни цели“ - комисар **Й. А.** не е бил

неподкупен; напротив, той е получавал парични суми, възползвайки се от служебното си положение, с цел лично облагодетелстване, като е получил на 20.01.2025 г. парична сума в размер на 5 950 лева за разрешаване на продължително пребиваване на чужди граждани от трети страни по реда на Закона за чужденците в Република България за предвидения максимален срок от 1 година;

т. 45 - „Държавният служител не допуска да бъде поставен във финансова или друга зависимост от отделни лица и организации, които могат да повлияят на изпълнението на служебните му задължения или да нарушат професионалния му подход по определени въпроси “ - комисар **Й. А.** е допуснал да бъде поставен във финансова зависимост от лица, които се занимават с посредническа дейност, подпомагайки чужди граждани от трети страни да кандидатстват за продължително пребиваване на територията на Република България и в замяна да му бъде плащана комисионна за всеки един гражданин, на който даде разрешение за продължително пребиваване по реда на Закона за чужденците в Република България за предвидения максимален срок от 1 година;

т. 49 - „Държавният служител не участва в корупционни прояви“ - комисар **Й. А.** не само че е участвал в корупционна проява, но е действал съвместно със своя племенник Б. Б.;

т. 50 - „Държавният служител проявява нетърпимост към корупционно поведение“ - комисар **Й. А.** не само, че е проявил търпимост към корупционно поведение, но и сам е проявил такава;

т. 51 - „Държавният служител се противопоставя и е длъжен да информира своите ръководители или съответните органи за всеки акт на корупция, достигнал до неговото знание “ - комисар **Й. А.**, в качеството му на ръководител на отдел „Миграция“-СДВР, не само, че не е докладвал и не се противопоставил, а самият той е участник в акт на корупция.

Извършеното дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР /неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР/ е съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР ,деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“.

Описано е поведението на държавния служител, изразяващо се в получаване на наследваща му се облага, действията от 20.01.2025 г., станали известни на граждани, следователи, служители на МВР, прокурор и на обществото чрез публикации в информационни сайтове, като са цитирани извадки от различни медии. Прието е, че служителят не е допринесъл за изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР и е уронил престижа на службата. Описани са последиците на нарушението, формата на вината, поведението на служителя по време на службата му.

Въз основа на горното е предложено от дисциплинарно разследващия орган да бъде наложено на служителя дисциплинарно наказание „уволнение“, като бъде прекратено и служебното му правоотношение.

9. След отправена покана **Й. А.** се е запознал с обобщената справка и материалите по преписката, уведомен е и за възможността да даде допълнителни писмени обяснения или възражения, адресирани до дисциплинарно наказващия орган - министъра на вътрешните работи, относно отразените в нея фактическа обстановка, правна квалификация на деянието и предложеното наказание, както и да представи доказателства за твърденията си.

Комисар **А.** се е възползвал от правото си на възражение и е депозирал писмено възражение с № 338400-7004/23.04.2025 г. до министъра на вътрешните работи, като следва да бъде отбелязано, че върху същото е поставена резолюция „запознат – 13.05.2025 г.“, но не са посочени имената и длъжността на лицето, което е поставило резолюцията. Служителят не е съгласен с констатациите, изложени в обобщената справка, и счита, че същите „са недоказани и

неаргументирани“. Не е бил съгласен с предложението да му бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, тъй като не е допуснал твърдените дисциплинарни нарушения. Заявява, че стриктно е изпълнявал служебните си задължения, обективирани в длъжностната му характеристика.

Нито едно от свидетелските показания на работилите в служба „Миграция“ служители не съдържа информация за незаконно извършени действия във връзка с разрешаването на преписки на чужденци. Действително бил задържан на 20.01.2025 г., но дали е получил наследваща се облага било предмет на изследване в наказателното производство, като приложение намирала презумпцията за невинност. По отношение на преписките, за които се твърди, че е променен срок, не е установен чий е почеркът, заявява, че нито един от свидетелите не е пряк очевидец, законосъобразно ли са извършени корекции, какъв е броят на коригираните преписки и техният процент спрямо общия брой заявления за пребиваване, като се твърди, че са променени сроковете на 14 преписки, което било в границите на статистическата грешка, допълва, че технологичната карта не е крайният момент, с който приключва производството, като нямало промени на срок при излязло решение, отделно и неговият заместник при отсъствието му поставял срокове. Акцентира, че не се среща с чужденци и придружителите им, не работи на гише, както и, че самият М. не е наясно кой от Миграции резолира преписките. Заявява, че е чул за практиките да се дават пари на външни лица, но същите оставали излъгани. От 15000 заявления за 2024 г. нито едно не било издадено в разрез със закона.

В точка 4 на представените възражения комисар **А.** е посочил, че дисциплинарно наказващият орган е оценил неправомерно работата му като акт на корупционна проява, като отново отбелязва, че по своята същност представлява престъпление по НК и е извън компетенциите за установяване от страна на комисията. Уточнява, че в чл. 203, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и чл. 195, ал. 4 от ЗМВР е предвидено, че дисциплинарно наказващият орган, преди да наложи наказание в цитираната по-горе хипотеза, следва да изчака влизането в сила на осъдителна присъда на наказателния съд. В противен случай се губи смисълът на изключението, регламентирано в нормата на чл. 195, ал. 5 от ЗМВР. Комисар **А.** посочва, че престъпления и престъпни обстоятелства съгласно българското законодателство могат да се установяват само по два начина - от наказателния съд, чрез осъдителна присъда или по реда на чл. 124, ал. 5 от ГПК, при изчерпателно изброени хипотези, в които граждански съд може да се произнесе по предявен иск за установяване на престъпно обстоятелство. Никой друг - било то административен орган или съд, различен от посочените по-горе, не разполага с компетентността да установява престъпни обстоятелства дори инцидентно във връзка с решаването на друг спор, който му е подведомствен или подсъден. Приемането на обратното би довело до нарушаване на презумпцията за невиновност.

10. Изготвено е становище до дисциплинарно наказващия орган, рег. № 3384p-18258/23.04.2025 г., за наличието на основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност на комисар **А.**, налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение. Възпроизведена е фактическата обстановка, описана в обобщената справка, обсъдени са подробно възраженията на лицето, депозирани на 23.04.2025 г. Сочи се, че воденото от прокуратурата разследване дали **А.** е извършил престъпление по НК не е идентично с воденото разследване в дисциплинарното производство. Това били различни производства с различен предмет, страни и резултат. Позовава се на чл. 194, ал. 2 ЗМВР. Преки очевидци на промените били лицата А., Г. и М.. Твърди се, че са събрани доказателства за получаване на суми и по преписки, по които няма корекции, а правенето на корекции било само в случаите, при които имало разрешен срок и генерирано автоматично решение в ЕРЧ. Направен е извод и относно корекции на срок по вече решени преписки, по които чуждият гражданин не бил платил таксата

за услугата. Тогава с коректор се забелвал срокът и се пишел нов.

Върху становището е поставена резолюция „запознат“, но не са вписани имената и длъжността на лицето, което е поставило резолюцията

11. При тази фактическа обстановка е издадена обжалваната заповед № 8121К-4382/14.05.2025 г. на министъра на вътрешните работи, с която на основание чл. 204, т. 1 във връзка с чл. 197, ал. 1, т. 6, чл. 194, ал. 2, т. 3 и т. 4 във връзка с чл. 203, ал. 1, т. 7, т. 8 и т. 13 във връзка с чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР на комисар **Й. Л. А.**, началник отдел „Миграция“ – СДВР, е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

Приема се, че е извършено тежко нарушение на служебната дисциплина. Възпроизведена са обясненията на служителя от 23.01.2025 г. и 16.04.2025 г., като дисциплинарно наказващият орган не ги е приел, тъй като според него обслужват единствено защитната му позиция. Позовал се е на доводите на дисциплинарно разследващия орган. Във възражението си комисар **А.** не бил направил искания и не посочил нови доказателства. Деянието му било прието за доказано от приобщените към производството доказателства - копия на служебни документи, сведения от свидетели очевидци и полицейски служители, служебни документи и справка от дирекция „Пресцентър и стратегически комуникации“ – МВР за публикации в средствата за масово осведомяване.

В изпълнение на изискванията по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР за изпълнение на индивидуалната и генерална превенция, след анализ и оценка на всички материали по дисциплинарното производство, включително и писмените обяснения/възражения на комисар **А.**, при определяне вида и размера на наказанието дисциплинарно наказващият орган е взел предвид:

- тежестта на нарушението, което е тежко - действията на комисар **А.** съществено засягат обществените отношения, свързани с недопускането на корупционно поведение, както и противодействието на такова поведение и на други неправомерни действия с цел лично облагодетелстване. С деянието си е нарушил правилата на Етичен кодекс за поведение на държавните служители в МВР и с него е уронен престижът на службата;

- настъпилите последици - от деянието на комисар **А.** са настъпили вредни последици. Те са навредили на изграждането и утвърждаването на положителния образ на МВР, доверието в него и неговите служители е подкопано. Доброто име на институцията и представата за нея, че е гарант за прилагане и опазване законността в държавата са накърнени и опетнени преражданите;

- обстоятелствата, при които е извършено нарушението - с предварително подготвяне на изнудвания от страна на комисар **А.**, с използването на един и същи модел на поведение за убеждаване и мотивация на засегнатите лица;

- форма на вината - комисар **А.** е извършил дисциплинарното нарушение при форма на вината пряк умисъл. Той е съзнавал общественото опасен характер на деянието, предвиждал е неговите вредни последици и е целял тяхното настъпване, както и обстоятелството, че деянието му представлява корупционна проява, която ще урони престижа на МВР като институция. Въпреки това е поискал и получил облага, която не му се следва;

- цялостното поведение на комисар **А.** - обективизирано в кадрова справка от 28.01.2025 г. за професионалния стаж и заеманите длъжности, награди и наказания в МВР.

Заповедта е връчена на адреса ѝ лично на 19.05.2025 г.

При така установената фактическа обстановка **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав формира следните правни изводи:**

Жалбата е **допустима**. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 211 във връзка с чл. 210, ал. 2 от ЗМВР във връзка с чл. 149, ал. 1 от АПК и от

активно легитимирано лице - адресат на акта.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Актът е издаден от компетентен административен орган съгласно чл. 204, т. 1 ЗМВР, тъй като процесното наказание се явява наложено на основание чл. 197, ал. 1, т. 6 от ЗМВР от министъра на вътрешните работи по отношение на служител /началник отдел/ на ръководна длъжност в СДВР, съгласно VIII.3 от заповед № 8121з-140 от 24 януари 2017 г. относно утвърждаване на Класификатор на длъжностите в МВР. Отделно от това, на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР със заповедта се прекратява и служебното правоотношение на **Й. Л. А.**, като компетентността на нейния издател – министъра на вътрешните работи, произтича от разпоредбите на чл. 227 във връзка с чл. 158 ЗМВР. Не е налице основание за прогласяване на нищожността на оспорения акт съгласно на чл. 168, ал. 1 – ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК.

Действително с решението на ВАС, в изпълнение на което се разглежда спорът от настоящия съдебен състав, е прието, че заповедта е издадена в установената писмена форма при спазване на разпоредбата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР.

В конкретния случай се сочи, че **А.** не е спазил служебните си правомощия, но не става ясно къде са разписани те, при какви хипотези се е следвало конкретно негово поведение, което като не го е проявил, е извършил нарушение на служебната дисциплина. По преписката се съдържа заповед на директора на СДВР относно компетентността на началник отдел „Миграция“ – СДВР при издаване на разрешения за продължително пребиваване. Тази заповед не е обсъдена от административния орган, макар и да е събрана като доказателство и посочена в частта относно твърденията за злоупотреба с доверие на органа по назначаване – министъра на вътрешните работи, и на директора на СДВР. Поради това за наказаното лице не става ясно в какво точно се изразява съставомерното му поведение по чл. 194, ал. 2, т. 3 ЗМВР. От описанието на нарушението не става ясно и коя от хипотезите по чл. 203, ал. 1, т. 7 ЗМВР - „превишаване на власт“, „използване на служебното положение за лична облага“ или „използване на служебното положение за облага на трети лица“, или всички е осъществена в случая. За твърденията, че лицето е получило наследваща му се облага, ще бъдат изложени съображения по-долу.

Конкретно за превишаването на власт следва да се уточни, че разпоредбата на чл. 23, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ регламентира срока на продължително пребиваване на чужденци в Република България - до една година, освен в предвидените в закон случаи. От събраните по делото писмени доказателства, конкретно за спорните 14 броя преписки, не се установява по-дълъг срок за пребиваване от 1 година, като за една от тях дори срокът е 6 месеца. Дали **А.**, в качеството му на началник отдел „Миграция“ – СДВР, се е произнесъл законосъобразно по подадените заявления не подлежи на анализ в настоящото производство, доколкото се установява безспорно, че по някои от спорните преписки, а и по принцип, вкл. и като посочено във Вътрешните правила, цитирани по-горе относно отдел „Законна миграция и българско гражданство „Дирекция „Миграция“, е, че в някои от образуваните производства са представяни допълнително документи. И все пак следва да бъде отбелязано, че срокът на всички издадени разрешения по спорните преписки съответства на установения от закона.

Следва да се има предвид и, че при образуване на дисциплинарното производство се сочи предоставяне на по-кратки срокове от **А.** по отношение на заявителите за получаване на разрешения за продължително пребиваване, а впоследствие фактите са изменени и се сочи предоставяне на по-дълги срокове. Прави впечатление, че по две от преписките с номера 022 и 039 липсват каквито и да е било установявания от страна на дисциплинарно разследващия орган, а впоследствие и от дисциплинарно наказващия орган. Що се отнася до другите номера, посочени в откритите на 20.01.2025 г. листчета, липсват събрани доказателства в дисциплинарното

производство съществуват ли преписки в отдел „Миграция“ – СДВР с посочените номера, съответно – не е изяснено дали ако съществуват тези преписки, те се отнасят до лица, които са подали заявления за издаване на разрешения за продължително пребиваване в Република България, какво е произнасянето по тях и от кого. Това е подлежало на изследване от дисциплинарно разследващия орган преди да изготви обобщена справка и да формира становището си, което като не го е сторил, е повлияло върху изясняване на фактите, които са се осъществили в действителност. Именно тук следва да бъде посочено, че е недопустимо осъществилата се фактическа обстановка да се установява въз основа на твърдения досежно фактите и обстоятелствата от значение за случая, изложени от страните за първи път в хода на съдебното производство, в което съдът всъщност осъществява контрол за законосъобразност на оспорения акт и същият не следва да допълва/изменя волята на административния орган, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката на органа.

Разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която „при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата“, е формално съобразена. Посочени са тежестта на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено то, настъпилите вредни последици. Извършена е обаче незадълбочена преценка на поведението на държавния служител, без да се съобрази, че същият е награждаван многократно по смисъла на чл. 191 ЗМВР, и, че на същия са били наложени и други дисциплинарни наказания, но те са заличени, поради което не може да се установи какви са по вид тези наказания и за какви нарушения са наложени, съответно – кога са наложени /така вж. решение по адм. дело № 10163/2016 г., V отд. на ВАС/.

Не може да се изведе по безспорен начин датата, на която са извършени дисциплинарните нарушения. От една страна, се сочи единствено само датата, на която лицето е арестувано заради приемане на наследваща му се облага – 20.01.2025 г., а от друга, с оглед приобщените документи от ДП **Й. Л. А.** е привлечен в процесуално качество на обвиняем за противоправни деяние, извършени в периода от неустановена точна дата през 2024 г. до 20.01.2025 г. При това не може да се установи точно към коя дата лицето не е изпълнило служебните си правомощия и е получило наследваща му се облага, като по отношение на доказването на последното съдът намира, че би излязъл извън компетентността си, коментирайки деяние, съставомерно по чл. 9 НК, и за установяването, на което има установен в НПК ред, вкл. и относно виновността на лицето. От събраните по делото доказателства не може да се установи в какво се изразява неправомерното поведение на **Л.** на 20.01.2025 г. досежно твърдяното нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 3 ЗМВР. Що се отнася до твърдяното нарушение на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, предвид цитирането на точки от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, следва да се уточни, че всички те са свързани именно с коментираното корупционно поведение на жалбоподателя, което, както вече бе посочено, а и предвид презумпцията за невиновност по чл. 16 НПК, се установява с влязла в сила присъда, каквато липсва в случая.

Съгласно чл. 194, ал. 1 от ЗМВР държавните служители в МВР, които са нарушили служебната дисциплина, се наказват с предвидените по чл. 197, ал. 1 от този закон дисциплинарни наказания. За извършено тежко нарушение на служебната дисциплина дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му /чл. 195, ал. 2 ЗМВР/. Съгласно чл. 196 ЗМВР дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган, като се приема за открито, когато същият този орган е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В конкретния случай не би могло да се

установи кога започва да тече двумесечният срок от откриване на нарушението, доколкото върху обобщена справка № 3384р-17314/15.04.2025 г. и становище рег. № 3384р-18258/23.04.2025 г. е поставена резолюция „запознат“ от една и съща дата, но не са вписани имената и длъжността на лицето, което е поставило резолюцията и подписа си под нея. Препятства се изводът на съда към кой момент са постъпили материалите по дисциплинарното производство при компетентния дисциплинарно наказващ орган и същият е установил безспорно нарушението и нарушителя, както и дали са налице основания за прекратяване на дисциплинарното производство по чл. 195, ал. 2 от ЗМВР.

В разпоредбата на чл. 207 ЗМВР са посочени начинът на образуване на производството за дисциплинарно нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 2 – 15 ЗМВР, процедурата, която следва да бъде спазена от дисциплинарно разследващия орган, правата на лицето. Съгласно чл. 207, ал. 12 ЗМВР дисциплинарно разследващият орган приключва дисциплинарното производство в определения му срок, като изготвя становище до органа по чл. 207, ал. 1 от с. з. за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност. По аргумент от чл. 206, ал. 1 ЗМВР след приключване на проверката и преди налагане на дисциплинарното наказание дисциплинарно наказващият орган е длъжен да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, но и да събере и оцени всички доказателства, както и доказателствата, посочени от държавния служител.

В конкретния случай министърът на вътрешните работи не е изслушал държавния служител, нито е поискал от него писмени обяснения. Органът не е посочил и причини, зависещи от държавния служител, поради които да се е реализирало изключението на чл. 206, ал. 1 ЗМВР. Действително в хода на производството, пред дисциплинарно разследващия орган са постъпили са писмени обяснения и възражение от **И. А.** на 27.01.2025 г. и 23.04.2025 г., адресирани до министъра на вътрешните работи, като върху тях е направено отбелязване „запознат“ на 13.05.2025 г., но без посочване на имената и длъжността на лицето, което е вписало резолюцията, и е поставило подписа си. При това не може да се формира извод, че същите са приети именно от дисциплинарно наказващия орган по смисъла на чл. 206, ал. 1 ЗМВР /така вж. решение по адм. д. № 3130/2018 г., V отд. на ВАС/. Формално тези обяснения са обсъдени в оспорената заповед. Нарушена е разпоредбата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, в която алтернативно са посочени възможностите за изразяване на защитната теза на държавния служител пред дисциплинарно наказващия орган – същият да бъде изслушан или да даде писмени обяснения, като това следва да бъде осъществено в двумесечния срок по чл. 195, ал. 2 ЗМВР. Правото на участие на **И. А.** във воденото дисциплинарно производство е ограничено /така вж. решение по адм. д. № 13132/2018 г. на ВАС, решение по адм. дело № 13897/2017 г. на ВАС, по адм. дело № 7783/2022 г. на ВАС/ Формира се извод за наличието на съществени процесуални нарушения - основание за отмяна на акта съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК.

Действително с решението си ВАС не е възприел извода на АССГ при предходното разглеждане на делото, че при издаване на заповедта са допуснати съществени процесуални нарушения. Въпреки това следва да се отбележи, че мотивите, поради които настоящият съдебен състав приема, че са допуснати съществени процесуални нарушения, не са били обсъдени от ВАС. Напротив – касационната инстанция сочи, че дисциплинарно разследващият орган е провел и собствено разследване, в хода на което са събрани доказателства, изисквана е информация, както и са давани множество сведения от други служители на МВР, имащи отношение към процесния случай, а не се е позовавал само на материалите от досъдебното производство, че от страна на съда не са съобразени подробно описаните както в обобщената справка рег. №

3384р-17314/15.04.2025 г., така и в становище рег. № 3384р-18258/23.04.2025 г., както и, че от страна на съдебния състав не са изложени съображения дали всички представени доказателства установяват поведение и деяния, извършени от служителя, които съставляват дисциплинарни нарушения по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 3 и т. 4 от ЗМВР, а именно неспазване на служебните правомощия и неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР и налице ли са основания за санкционирането на служителя **А.** с най – тежкото дисциплинарно наказание. Именно за обсъждане на всички събрани по делото доказателства е върнато същото за преценка относно законосъобразността на акта.

Видно от мотивите на оспорената заповед наказанието „уволнение“ е наложено за извършване на две групи нарушения - чл. 194, ал. 2, т. 3 от ЗМВР и чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР, но в обобщение се приема за доказано извършването на едно тежко дисциплинарно нарушение, като са изброени приетите за приложими норми.

По отношение на чл. 194, ал. 2, т. 3 от ЗМВР „неспазване на служебните правомощия“ е посочено, че **А.** е злоупотребил с правомощията си на началник отдел „Миграция“ при Столична дирекция на вътрешните работи и се е възползвал от служебното си положение на ръководител в качеството му на началник на отдел „Миграция“ - СДВР, разполагащ с правомощия по реда на ЗЧРБ, съгласно заповед № 513з-2396/24.03.2021 г. на директора на СДВР да разглежда и решава заявления за разрешаване на продължително пребиваване на чужди граждани в Република България, като е давал решения за възможния максимален срок, който е 1 година по реда на Закона за чужденците в Република България и при упражняване на тези правомощия е извършил акт на корупционна проява, като е получил парична сума в размер на 5 950 лева, като е разчитал, че това корупционно поведение няма да бъде разкрито и да му бъде наложена санкция, с което е извършил нарушение на служебната дисциплина, съставомерно по чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 8 „превишаване на власт или използване на служебното положение за лична облага или за облага на трети лица“ и „злоупотреба с власт и доверие“, за което е предвидено дисциплинарно наказание „уволнение“.

От това описание на нарушението не може да се установи безспорно кога точно е проявено корупционното поведение на лицето, за кои точно преписки за издаване на разрешения за продължително пребиваване то е получило сумата в размер на 5 950 лева, по какъв начин с издаване на разрешения за продължително пребиваване за срок от 1 година е налице злоупотреба с власт при въведен именно от законодателя максимален срок от 1 година. От събраните по делото писмени доказателства, конкретно за посочените 14 преписки, се установи, че от тях има лица, по отношение на които не е била направена корекция на срока след първоначалното му определяне, а същият е бил определен на 1 година, а по отношение на други от тях има корекция на срока след първоначалното му определяне, но са представени доказателства за преразглеждане на заявленията, а именно – представени са допълнително документи. Не се доказва и предоставяне на срок по-дълъг от максимално определения от законодателя. От сметите в дисциплинарното производство сведения не може да се установи по безспорен начин, че промяната на срока по конкретните преписки или изначално определяне на по-дълъг срок е следствие корупционно поведение на **А.**, не може да се направи пряка връзка между разглеждането на заявления на чужденци, от една страна, определянето на срока, от друга, и получаването на суми за това, от трета. При задържането на лицето са открити 7 броя листчета, но върху същите са вписани единствено произволни цифри, при това непоследователни, от което вписване не може категорично да се установи какво отразяват, а на още по-силно основание, че същите са номера на преписки, водени в отдел „Миграция“ – СДВР, нито че именно по тези преписки са получени и наследващи се суми. Направено е отбелязване, че върху едно от листчетата е посочен номер

„044“, като е и направено предположение, че отговаря на номер на преписка. Тази преписка не е изследвана от органите в дисциплинарното производство, освен че се отнася до лицето Г. Е. с ЛНЧ [ЕГН], като именно съдът установи, че видно от материалите, събрани в ДП и приложени към административната преписка, по отношение на това лице е издадено разрешение за продължително пребиваване без корекция в срока, вкл. и такава корекция липсва в технологичната карта.

Действително по някои преписки има промяна на срок в технологичните карти и/или в решенията за издаване на разрешително за продължително пребиваване, но в тях не е посочено кое точно е лицето, което е извършило корекцията. Дори и да се приеме, че съгласно вътрешните правила и изясненото от лицата, дали сведения, че корекция може да се извърши само от началника на отдел „Миграция“ - СДВР, нито едно от тези лица не сочи конкретни доказателства за изясняване на това обстоятелство, а твърденията им са базирани на предположения и слухове. Нито едно от лицата не сочи, че лично е видяло отразяване на промяна в срока от лицето **А.**, с изключение на М., но тази промяна не е подкрепена с доказателства от последния, че е извършена именно поради получаване на определена сума. Техническата промяна на срок в по-дълъг, но максимален съгласно ЗЧРБ, и изначалното определяне на по-дългия максимален срок по ЗЧРБ не се установява, че безспорно са обусловени от получаването на наследваща се сума от началника на отдел „Миграция“ – СДВР.

От направения по-горе анализ се формира извод, че липсва яснота в какво точно се изразява „неизпълнението на служебните правомощия“ по чл. 194, ал. 2, т. 3 ЗМВР. Поставя се въпросът как би могло да не се изпълняват служебни правомощия, а същевременно с това органът да посочва, че има злоупотреба с тях, че са давани решения за възможния максимален срок, който е 1 година по реда на Закона за чужденците в Република България, както и, че лицето е упражнило правомощията си. Особено впечатление прави обобщението, че при упражняване на тези правомощия е извършил акт на корупционна проява, което по своя характер попада в обхвата на чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР.

Отделно, както бе отбелязано по-горе, от описанието на нарушението не става ясно и коя от хипотезите по чл. 203, ал. 1, т. 7 ЗМВР - „превишаване на власт“, „използване на служебното положение за лична облага“ или „използване на служебното положение за облага на трети лица“, или всички е осъществена в случая. Първите две хипотези са свързани с действия на служителя, които не са в изпълнение на професионалните му функции и отговорности, а са насочени към използване на властта, произтичаща от заеманата длъжност за лично благодетелстване. При третата хипотеза служителят, изпълнявайки професионалните си задължения, дава възможност на трети лица да се облагодетелстват, без самият държавен служител от МВР да има лична изгода от това. Не става ясно в какво се изразява превишаването на властта. Би могло да се анализира единствено използвано ли е служебното положение за облага на **А.** или на трети лица. Не се установява безспорно, че служителят, на който е възложено изпълнението на определени функции и задачи, се възползва умишлено и неправомерно от служебното си положение и това е насочено към извличане на определена облага - материална или нематериална за него или трето лице. Реализацията на фактическия състав на чл. 203, ал. 1, т. 7 ЗМВР изисква наличието на умисъл, т.е. съзнателно предприети действия, респ. бездействия при осъществяване на служебните функции и задачи, които са извън очертаните правомощия на служителя, с цел постигане на желания резултат. В случая въпреки че органът е посочил наличието на умисъл у наказаното лице, доказателства за твърдяната форма на вина липсват. Извършеното нарушение в случая не е доказано от субективна страна, защото не е било установено преднамерено поведение от страна на служителя, което да е съзнателно насочено към постигане на желаната цел.

Наказващият орган е посочил и, че **А.** е извършил нарушение по чл. 203, ал. 1, т. 8 ЗМВР, а именно – злоупотребил е с правомощията си. Не е спорно, че подобно описание на деянието попада в обхвата на понятието „злоупотреба с власт“. В случая обаче при посочване на приложимата разпоредба чл. 203, ал. 1, т. 8 ЗМВР не е посочил коя от двете хипотези или и двете е осъществена - дали се твърди злоупотреба с власт или и с доверие, доколкото не се коментира с чие доверие точно е злоупотребено – с това на директора на СВДР предвид издадената заповед за определяне на компетентност на началника на отдел „Миграция“ – СДВР или с доверието на обществеността в органите на МВР, за което са изложени подробни съображения, но за мотивиране на извършването на нарушението по 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР и вида на наказанието. Не се конкретизира и по какъв начин лицето е злоупотребило с доверието на министъра. Не се доказва, че служителят, на който е възложено изпълнението на определени функции и задачи, се възползва умишлено и неправомерно от служебното си положение и това е насочено към поставяне себе си или другото в по-благоприятно положение чрез неправомерно използване на служебното положение или оказаното доверие. От субективна страна реализацията на фактическия състав по т. 8 на чл. 203, ал. 1 ЗМВР изисква наличието на умисъл, т.е. съзнателно предприети действия, респ. бездействия при осъществяване на служебните функции и задачи, които са извън очертаните правомощия на служителя, с цел постигане на желания резултат. В тази насока няма изложени твърдения и събрани доказателства. Само описание на фактите с изброяване на случаите не е достатъчно, за да се направи извод за доказаност на субективната страна на деянието. Умисълът следва да е доказан конкретно и безспорно, а не да се предполага в условията на вероятност.

Посочено е и, че деянието си комисар **А.** не е спазил и етичните правила за поведение, регламентирани в Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР – чл. 194, ал. 2, т. 4 ЗМВР, като се сочи нарушение на т. 15, т. 19, т. 20, т. 41б, т. 42, т. 45, т. 49, т. 50 и т. 51. Всяка една от тези точки обхваща най-общо законността на действията на държавния служител, като се твърди проявата на корупционно поведение с користна цел – получаване на облага, което е станало достояние на служители на МВР, магистрати, както и на неограничен брой граждани, и довело до неопазване доброто име на институцията, която представлява. В случая обаче не се доказва по безспорен начин користната цел на лицето, а именно – получаването на облага. Не се доказва и, че сумата, която е намерена в наказаното лице в деня на неговото задържане, представлява наследваща се облага в резултат на разглеждане на някоя/и от преписките за получаване на разрешение за продължително пребиваване, доколкото и не са посочени именно при разглеждането на кои точно преписки се случило това, каква сума е получена от лицата М. или сина му чрез Б.. Липсват доказателства какъв е произходът на сумата, като от намирането ѝ у **А.**, вкл. и съобразно сведенията на служители в дирекция „Вътрешна сигурност“ МВР, които като са били в друга кола, не са чули разговор между Б. и **А.** и не са видели пряко конкретен номинал на разменена валута между тях /така вж. решение по адм. д. № 7948/2023 г. на ВАС/, но именно поради роднинската връзка между лицата, в хода на дисциплинарното производство, а и в настоящото съдебно, е невъзможно да се установи, че тази сума действително е предадена от Б. и представлява наследваща се за **А.** облага поради удовлетворяване на искания на чужденци за предоставяне на по-дълъг срок на разрешенията за продължително пребиваване. Връзка между положителните за чужденците решения за максималния срок на пребиваване и сумите, които се твърди, че са предоставяни за посредническите услуги на фирмите на М. и сина му, и тези, които са предоставяни на Б., не може да се установи. За изясняване на това спорно обстоятелство е следвало да бъдат изследвани всички преписки, по които е имало корекция на срока, като се съберат доказателства, вкл. и чрез сведения на чужденците относно обстоятелствата, довели до

промяна в срока и имало ли е в този смисъл някакви конкретни действия от страна на чужденците, М. и сина му, както и да се изследват всички преписки, по които въобще е бил предоставен по-дълъг срок, като се съберат доказателства, вкл. и чрез сведения на чужденците относно подадените от тях заявления, предоставянето на посреднически услуги и заплащането им. Такива доказателства не са събрани от дисциплинарно разследващия орган. От събраните в дисциплинарното производство доказателства не се установява безспорно връзката между лицата **А.**, М. Ел Х. и М. М. Ел Х., като от разпитите на последните двама в ДП се установява, че липсват данни същите да познават **А.**, а сочат единствено отношения с Б.. Дали М. Ел Х. и М. М. Ел Х. са били в организирана престъпна група и в резултат на отношенията им лицето **А.** е получило наследваща му се облага, не подлежат на доказване като факти в настоящото съдебно производство, а в образуваното наказателно. В противен случай съдът би излязъл извън компетентността си, давайки правни квалификации на деяния, а именно – дали същите представляват престъпление, и то въз основа на доказателствата от ДП, което е недопустимо дори и инцидентно. Отделно по делото се установи безспорно, че дисциплинарното производство е образувано за поведение, несъвместимо с етичните правила и уронващо престижа на службата, което поведение от фактическа страна покрива и състав на престъпление, за което и **А.** е привлечен и като обвиняем.

Позовавайки се на сведенията, дадени в хода на дисциплинарното производство, съдът следва да посочи, че лицата не сочат срещи между **А.**, М. Ел Х. и М. М. Ел Х., заявяват, че М. е познат на всички като „водач“, че **А.** не разговарял със заявителите освен при възникнали проблеми, но никой не сочи такива с М. или лица, които той придружава. Не може да се направи пряк извод, че връзката между **А.**, М. Ел Х. и М. М. Ел Х. е опосредена от сключването на застраховки на заявителите във фирмите на последните две лица, тъй като липсват данни, че по всяка разгледана преписка са налични такива, както и не се следва извод за получаването на облага от **А.**, а и сключването на застраховки представлява договорни отношения и е изцяло във волята на застрахования чрез кого ще бъде сключена застраховката му. Единствената връзка, която се установява е между **А.** и племенника му, но от нея не може да се установи безспорно, че двете лица са част от организирана престъпна група и в резултат на отношенията им лицето **А.** е получило наследваща му се облага. Не без значение е и обстоятелството, че в хода на дисциплинарното производство не са изискани сведения на лицата, по отношение на които се установява корекция в срока на разрешението за продължителното пребиване и изясняване на обстоятелствата, довели до тази корекция. В ДП е проведен разпит на А. Н. Е. с ЛНЧ [ЕГН], който разказва за издадено разрешение за по-кратък срок, за срещата му с М., за дадената сума 400 лева, за полученото разрешение със срок от 12 месеца. Въпреки че в действителност е извършена корекция в срока на пребиваване в технологичната карта, в издаденото решение няма корекция, като не може да се направи пряка връзка, че сумата, която е дадена за услугата на М. при подготовка на документи, е била дадена или част от нея на **А.** и представлява наследваща му се облага.

Обстоятелството, че установеното нарушение е описано посредством изрази, навеждащи на правна квалификация по смисъла на НК, също така обосновава извод, че дисциплинарно наказващият орган предварително е формирал убеждение за доказаност на предявеното дисциплинарно обвинение, с което са нарушени принципите за законност, истинност, самостоятелност и безпристрастност. От внимателния анализ на мотивите към оспорената заповед, ведно с материалите по дисциплинарната преписка, безспорно се установява, че дисциплинарно наказващият орган е приел, че е извършено нарушение по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР въз основа на фактически обстоятелства, еднакви с тези по досъдебното

производство.

Съгласно чл. 203, ал. 1, т. 13 ЗМВР „тежки нарушения на служебната дисциплина, за които се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, са деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“. За ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя и за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ се изисква наличието на две дадени кумулативно предпоставки - поведението на служителя да е несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР и със същите да се уронва престижа на службата. За да е налице уронване престижа на службата, „е задължително действията да са станали или да е възможно да станат достояние и на други лица, което би се отразило негативно върху авторитета на Министерството на вътрешните работи“ /така, в мотивите на Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. по т. д. № 4/2007 г. на ОС на съдиите на ВАС/. Въпреки че случаят на 20.01.2025 г. е отразен в средствата за масова информация, няма безспорно доказано вземане на подкуп /решение по адм. дело № 6696/2025 г. на ВАС/, поради което и не би могло да се формира извод, че с поведението си **А.** е накърнил доброто име на институцията, която представлява, и е създал впечатление у гражданите, че след като един служител на МВР може да нарушава законите, е допустимо и те да го нарушават, или иначе казано - няма данни с поведението си служителят да уронва престижа на службата. Извод за уронване на престижа на службата не може да бъде изведен само и единствено от факта, че деянието на **А.** е станало достояние на широк кръг лица, поради отразяването му в медиите. Възприемането на една такава теза, че всяко едно отразяване в медиите винаги когато не е с позитивна информация, води до уронване престижа на службата, е неправилно /така вж. решение по адм. д. № 1084/2023 г. на ВАС/.

Не е реализирана целта на закона. Нарушен е и принципът за съразмерност по чл. 6, ал. 2 от АПК, съобразно който административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Преди всичко административните органи следва да упражняват своите правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Вярно е, че целта на дисциплинарно наказващия орган е да дисциплинира държавния служител при изпълнение на служебните му задължения и упражняване на служебните му правомощия, но от друга страна, налагането на дисциплинарното наказание следва да бъде последица от проведена процедура, при която не са съществено ограничени правата на наказаното лице. Наказанието „уволнение“ е наложено несправедливо.

Последица от изложеното е и изводът за незаконосъобразност на заповедта в частта, с която се прекратява служебното правоотношение на жалбоподателя съгласно чл. 226, ал. 1, т. 8 ЗМВР.

Извод: оспорената заповед е незаконосъобразен административен акт и като такъв подлежи на отмяна.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 2 454,20 евро, представляващи адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция и в производството по адм. дело № 10612/2025 г. по описа на ВАС съгласно представения по чл. 80 ГПК списък. Разноските се дължат от МВР – юридическото лице, в структурата на което е органът, издател на оспорения в настоящото съдебно производство акт /по аргумент § 1, т. 6 ДР АПК във връзка с чл. 2, ал. 2 ЗМВР/.

Така мотивиран, **Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав**
Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 8121К-4382/14.05.2025 г. на министъра на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на Й. Л. А., ЕГН [ЕГН], адрес – [населено място], бул. „Ц. Б. III“ № 171, ет. 8, ап. 28, сумата в размер на 2 454,20 евро, представляваща направените за всички съдебни инстанции разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му до Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: